

Sentit a la manera de Salvador Espriu

Salvador Espriu

He de pagar el meu vell preu, la mort,
i avui els ulls se'm cansen de la llum.
Baixats amb mancament tots els graons,
m'endinsen pel domini de la nit.
Silenciós, m'alço rei de la nit
i em sé servent dels homes de dolor.
Ai, com guiar aquest immens dolor
al clos de les paraules de la nit?
Passen el vent, el triomf, el repòs,
per rengles d'altres flames i d'arquers.
Presoner dels meus morts i del meu nom,
esdevinc mur, jo caminat per mi.
I em perdo i sóc, sense missatge, sol,
enllà del cant, enmig dels oblidats
caiguts amb por, només un somni fosc
del qui sortí dels palaus de la lluna.

ESPRIU, Salvador (1987): *El caminant i el mur*. Barcelona: Edicions 62,
Col·lecció els llibres de l'Escorpí n° 12.